

La flor de llot

UIB 849.915 PON

Jaume Pont

Col·lecció Puenda de Viquers

68

La flor de llot

Jaume Pons

Universitat de les
Illes Balears

Servei de Biblioteca i
Documentació

Patrimoni bibliogràfic

UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS

5107537010

Col·lecció Poesia de Paper

68

La flor de llot

Jaume Pont

Palma, 1998

© del text: l'autor, 1998

© de l'edició: Caixa de Balears «Sa Nostra» i Universitat de les Illes Balears, 1998

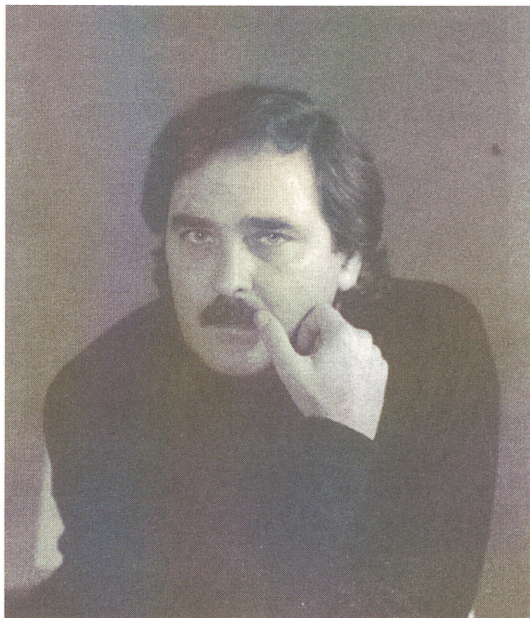
Directors de la col·lecció: Francisco J. Díaz de Castro, Perfecto Cuadrado i Albert Ribas

Disseny: Jaume Falconer

Edició: Universitat de les Illes Balears. Servei de Publicacions i Intercanvi Científic. Campus universitari. Cra. de Valldemossa, km 7.5. 07071 Palma

Impressió: Taller Gràfic Ramon. Carrer de Jaume Balmes, 39 i 43. 07004 Palma

DL: PM/ 398-1998

JAUME PONT ha publicat els següents llibres de poemes: *Límit(s)* (Llibres del Mall, Barcelona, 1976), *Els vels de l'eclipsi* (Edicions 62, Barcelona, 1980), *Jardí bàrbar* (Edicions del Mall, Barcelona, 1981), *Divan* (Editorial Tres i Quatre, València, 1982), premi Vicent Andrés Estellés, *Raó d'atzar* (Edicions 62, Barcelona, 1990), premi Crítica Serra d'Or 1991, *Vol de cendres* (Edicions 62, Barcelona, 1996), premi Crítica Serra d'Or 1997.

BOOMERANG

POEMA

A Joaquim Marco

poema

oratge de sang
pou i cabdell
on la llei
es fa ritu

carn

que la tempesta
engoleix
infinit
sense cap
prerrogativa

boomerang

HOM

*«...si no em restés ni el consol de representar
un paper, m'hauria suïcidat ja fa temps.»*

Cesare Pavese

On els ulls conflueixen

exànimes
sobrepintades les nines
amb tinta de calamar

on la distància s'anul·la
salvatge
al volt del silenci o
d'una història passada
i el futur desfà el greix
de tot naixement

on corca l'absència
l'encofrat beatífic dels cossos

on el seny esdevé crit
i la lluna paraigua de colors

on el temps:
oh mort-orgia-mort
raó balsàmica del més enllà!

POSTSCRIPTUM

A Carlos Edmundo de Ory

Lluny

més lluny
fràgil com la gola del porc
transparent
com la mort
més lluny
que la dent corcada del cel

mut carnisser del no-res

De *Límit(s)*

COSSOS

Fusellatge de cos

És el record, com la mateixa vida,
una litografia d'absències
que ens aproxima a la mort,
fent de la balança una mortalla,
de la ploma un membre,
d'un paper l'espai,
de la paraula una víctima,
oasi on el temps em dibuixa
al voltant del buit i la tenebra.

Ens parla la memòria a l'inrevés.
Res ni ningú no abasta el canvi.

Amb negra borrassa de somnis,
els ulls tancats, recull l'amor
el fusellatge dels cossos.

TANKES

I

L'àngel segella
sobre la meva tomba
l'ocell pneumàtic
del buit i del mal somni.
Als ulls em creix la molsa.

II

Quin pleniluni
m'encisa el cor, l'estripa
i m'abandona
l'ànima, dolça i agra
com un licor de poma?

III

Amb mà tranquil·la
seguim els núvols, àvids
d'amors i incendis.
L'aspra mort per amiga,
per conhort la tempesta.

ELS VELS DE L'ECLIPSI

(FI)

Guaita la lluna, el teatre del món sota els vels de l'eclipsi!
A cau d'orella, vençut, ens parla d'amors impossibles
aquest vaixell del silenci que s'anomena record.
Desem la llengua, els mots, al cau embriac de la nit.
I tot resta mut. Només els astres, vells pregoners,
criden el triomf d'aquesta cega nit d'ocelleria.
Ho sents? Afua la tempesta l'aurora closa, i el cel,
ocell dins d'una flama, trasmuda occit el temps.
Comença a caure el velam, l'imperi il·lusori
de mil llengües de foc llampant, el cim obert
en negre i roig: comença la nuesa closa de la fi.
On les portes de l'estança emmirallada dels estels
clouen l'armari còsmic. On la porpra encesa, l'àngel
incandescent i nu, ofega claredats carbonitzades.
On la llum besa l'aigua i l'aigua crema la tenebra.
Escolto el murmuri del cel, el batec de la lluna
i el sol fent caure l'amarga plomada de l'amor.
Tinc els dits xopats de sang i les dents corcades de claror.
Com un fum, evaporo la memòria que em lligava, somort,
a la tenebra, i obro el pit al tètric ca Cèrber solar.
No hi ha plenitud més buida, ni buidor més plena,
no hi ha absència més cruel i dolça, més palpitant,
que l'extermini emmirallat i fosc de les esferes.
Talment l'home, per un moment perdut al pleniluni,
sageta tremolosa a l'arc del temps, príncep o esclau,

fa del somni la raó, de la mort la vida, de la forma
la matèria encesa. De l'eclipsi imaginari: el real.
Si amor és ficció, si la llum que vull que em cremi i encengui
és callada i lenta ficció, què ens resta, esdevenidor, del món?

Nu, somnio l'instant. Amb transparència muda, el cel vincla
la dalla corredissa de la llum. Tomba el cap de la tenebra.
Ara, evanescent, sento el bategar dels polsos a l'arbreda.
Un alè cremat, tremolós i esquiu, clou la mà multicolor del
crepuscle vincladís. Assaona la terra el vent.
I recordo: recordem la paraula fonda i freda de la mort:
amb els ulls es clouen els signes de la carn.
Amb l'ombra el tacte, amb la llum tot l'ésser.

D' Els vels de l'eclipsi

JARDÍ BÀRBAR

XVI

Posseir l'instant.

Ara: més fonda la ferida,
més obert el món i el domini de l'aire.
¿Escoltes la música,
l'antiga harmonia de la pols i la pedra?
Diríeu que tot esdevé la imatge cega
d'un bosc desert, successió residual
de les vides i les morts. Diríeu.
Diria que les mans es fonen en el darrer
reducte de l'ombra,
ala sense ocell i vol sens ala. Diria.
Quasi la transparència muda del paisatge;
el glatir del llavi,
la veu i l'eco, quasi la vexació d'un cel
perdent-se entre el carnatge dolç i fosc
de la garriga.
Quasi la mort:
oh memòria fugissera de l'instant!

XXI

Direm amor.

I en la paraula
cega que ens anomena l'ombra
dibuixarem el somiar dels cossos.

La carn transfigurada.

Nua.

Talment aquella llum que precipita
l'esclat de foc i febre
als ulls devastats del moribund.
Sense saber on comença l'amor
i on s'acaba el tret de la follia.

XXX

Deixa que la llum de l'alba arribi
al lloc on tot l'espai és un incendi.
Habitaràs l'estança, el jardí bàrbar,
l'ull i la veritat humida del seu centre.
Com aquest alè animal que busca
la consumació del crit en el silenci.

De Jardí bàrbar

ZAHRA

LA MEVA TERRA

Turons dels ametllers florits

Fondals d'amor
on el rostoll congrega el cant
apassionat de les perdius

Vols pàtria més ignota i vasta
que l'imant verge d'aquest cos
adolescent?

Déu, sigui lloada la terra
dels Beni-Hud!

DES DE LA PLANA DEL MASKI-KAN

Dóna'm la mà!

Envellirem
com envelleix a l'arbre
la fruita madurada
del Maski-Kan

Amb el pes de la dolçor
abans de la caiguda

LATITUD DEL FUNÀMBUL

Més a prop de l'amor

indivisa

l'òrbita que clou el foc

tubular de la carn

mugró de la por i l'abís

Més a prop de tu

la latitud del funàmbul

DESRAÓ DEL TEMPS

Cap a la mort
del cel

Cap a la cendra
del mar
i
el blau
del meu sextant

Cap a tu
desraó del temps
que ha de venir

De *Divan*

TRÍPTIC NAPOLITÀ

VICOLO FAVORITA

A Josep Piera

Hi ha un pati de tarongers

on tomba el silenci dels déus
i el mar al fons
ullprès d'aquell metall purpuri
que només coneix
l'antiga nissaga dels somnis

Llunes esgrogueïdes s'enfilen
pels turons amargs del record
A les palpentes
el vent del Sud tempta la fosca

Del fons del viarany s'apropen
els ganyols d'un gos esventrat
i el retruc d'una barca encallada
en els besos tèrbols dels amants

ANTONIO RANIERI DAVANT EL TÚMUL MORTUORI DE GIACOMO LEOPARDI

Del fons de l'ànima

sols li arribà la paraula dels morts
i una malvestat de campanes amansida
en la boira del temps
Fou hoste de petits països
i amo líric de terres encara per venir
Avarament la història
n'ha fet al capdavall el seu recapte
Crideu ara vosaltres
murs adolorits de la ciutat de Nàpols
o mudes barques ancorades
sota la marcida llum de Torre del Greco
crideu i canteu la glòria d'aquest noble
senyor a qui hauran d'enyorar tots
els poetes orfes del futur
Sapigueu que no tingué millor amiga
que la seva imatge esvaïda en la fondària
secreta de l'espill
Així en foren de grans la seva solitud
i l'art amb què embellí el seu sudari
la doble harmonia
d'aquell dolor al qual es mantindrà aferrat
per sempre més
el malguany de la memòria:
sota el cos infidel

la pagana raó de l'existència
amb la ploma però
l'enigma inabastable del seu regne

TORRE DEL GRECO

D'aquell far que guspireja
(aparellades les barques)
al tombant de la memòria
ara només en resten
l'erma rosa dels vents
i el silenci dels mapes

i al cor un oceà de naufragis

De Raó d'atzar

LA FLOR DEL LLOT

DESPRÉS DE LA MUDESA

Has emmudit.

El cel
és una glopada
de llet calenta

on el meu plor
retroba
el coragre de Déu,
l'amor i el seu
silenci.

POSSEÏT

I tu no fas altra cosa que fugir,
tocar el cim,
fugir cap a l'erm domini
on tots els daus estan marcats,
mentre la meva carn ignora
les contrades d'aquesta nova terra
a l'esguard de la nàusea dels vents.

Com dir-te
que només et sagna
la ferida
quan els meus ulls no hi veuen.
Com fer-te entendre,
dolç hoste de la nit,
l'aspra cremor de somnis i paraules
encallades al sol renegrit
de la meva llengua,
els verds estius
ara glaçats als llucs de les pomeres.

Sobre la teva boca, la meva boca.

Tenen els teus llavis
l'estrany fulgor
de les altures.

APRENENTATGE

Que lent aquest aprenentatge
que se t'emporta lluny de mi.
Com n'és d'imperceptible i dèbil
el baf dels teus records,
la calor i les paraules clivellades
dins la fonda ferida del mirall.

Dis-me, hoste meu,
com sobremorir a la ventura
d'una vida
encastada al moll d'una altra vida.

Si vols no m'ho diguis ara:
fa fred i aquesta nit és buida,
freda i buida com un cec a les portes
del no-res.

Espera a demà:
vindran ocells amb foc als ulls
i gotes d'estelada
al moll de la nocturna deixadesa.
Ja puc percebre l'altura del seu vol,
ja sento com truquen a la porta
de l'arcàngel i dels llunyans oasis.

MARS SECRETES

Si la teva memòria mor,
serà per viure sempre
des d'una llum més alta

la ceguesa infinita d'astrolabis i viatges.

En mi la llum del somni resta
ancorada al mortal periple de les vides.

Així es bastí l'usura,
el blau de mars secretes

i la febre colgada sota la Creu del Sud.

L'OR DE LA LLEGENDA

Arran del foc,

sarment agonitzant i flama erma,
ens va ensenyar
que sols l'amor penetra el cor dels anys.
Ell, un vell déu a la mida dels homes
que mai parlà al cel com un orat.

Sense voler-ho,
immòbil ha sotmès la lluna nova
als seus auguris.

Adormit al pedrís de l'ombra closa,
li va creixent la vida pels racons
d'aquesta casa.

Anys a venir i en fosca travessia
sembrarem l'or encès de la llegenda:
no els arbres que xisclen i es clivellen,
no la llengua resseca ni la boira
al brancam nu,
sinó la sendera al bec de la pluja,
oli i ametlla tendra amb què assossegues
la nit famèlica.

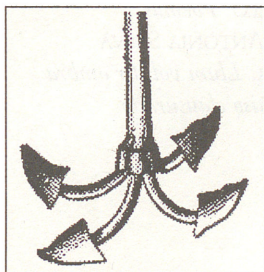
Queda lluny la memòria de la neu.

Així és l'amor que creix a l'hora greu
de la flor negra.

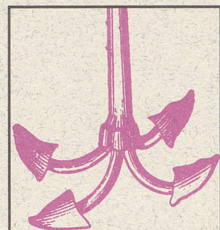
De *Vol de cendres*

L'autor ha llegit aquests poemes al Centre de Cultura «Sa Nostra»

el dia 23 de febrer de 1998

31. MARIA VILLANGÓMEZ. *Entre la mar i el vent*
32. CÉSAR ANTONIO DE MOLINA. *Poemas*
33. LUIS ALBERTO DE CUENCA. *Poemas*
34. M. LÓPEZ CRESPI. *L'obscura ànsia del cor*
35. SEBASTIÀ ALZAMORA. *Formes del cercle*
36. ÀNGEL CAMPOS PÁMPANO. *Poemas*
37. LUIS MUÑOZ. *Poemas*
38. JUAN BARJA. *Las noches y los días*
39. ANTONIO GAMONEDA. *Poemas*
40. ÁLVARO SALVADOR. *Diez de últimas*
41. ÀNGEL TERRON. *Al·lotropies*
42. JAVIER JOVER. *Urano en la casa doce*
43. RAMIRO FONTE. *Poemas*
44. ÀNGEL GONZÁLEZ. *Poemas*
45. JOAQUÍN BENITO DE LUCAS. *Poemas*
46. DAMIÀ HUGUET. *Les flors de la claror*
47. ENRIC SÒRIA. *Poemes*
48. JOSÉ LUIS GARCÍA MARTÍN. *Cuaderno de Valldemossa*
49. JORDI VIRALLONGA. *Con orden y concierto*
50. DIEGO SABIOTE. *Las nubes eran blancas*
51. JOSÉ ANTONIO MESA TORÉ. *Poemas de la bahía*
52. JOSÉ CARLOS ROSALES. *Club náutico*
53. FRANCISCO BRINES. *Selección de poemas*
54. JEAN SERRA. *Poemes*
55. VICENTE GALLEGO. *Poemas*
56. ÁNGELES MORA. *Canto de sirenas*
57. XAVIER RODRÍGUEZ BAIXERAS. *Poemas*
58. CARLOS MARZAL. *Poemas*
59. MARIA VICTORIA ATENCIA. *Poemas*
60. RAFAEL JUÁREZ. *Lo que vale una vida*
61. ANA ROSSETTI. *Poemas*
62. ANTONI VIDAL FERRANDO. *Poemes*
63. JAIME SILES. *Poemas*
64. ELOY SÁNCHEZ ROSILLO. *Poemas*
65. MEMÒRIA DE MARIA ANTÒNIA SALVÀ
66. JAUME ROSSELLÓ MIR. *Llum vol dir ombra*
67. JENARO TALENS. *Paraiso clausurado*

Universitat de les
Illes Balears

"SA
NOS
TRA"
Obra Social
i Cultural